

ضرورت تغییر شهردار

عباس عبدي

آنان که پیگیر نوشته‌های من هستند به خوبی میدانند طی سه سال گذشته و از زمانی که دولت و شورای شهر و شهردار جدید آمده‌اند، به دلایلی در نقد شورای شهر و شهرداری تهران به صورت تفصیلی چیزی ننوشته‌ام. شاید همه نوشته‌هایم بیش از چند مورد معدود و کوتاه نباشد. در حالی که در نقد دولت و سیاست‌های آن فراوان نوشته‌ام. اکنون نیز بر همین شیوه هشتم مگر اینکه تغییر ویژه‌ای رخ دهد. به همین دلیل می‌خواهم نکته‌ای را خطاب به اعضای محترم شورای شهر تهران بنویسم. خلاصه‌اش این است که آقای شهردار را تغییر دهید هر چند او باید خودش تاکنون استعفا می‌داد ولی حالا که استعفا نداده است شما باید اقدام کنید. این کار را برای حفظ اعتبار و آبروی نهادهای عمومی از جمله شورای شهر شهرداری تهران باید انجام داد. مساله کارآمدی (اگر اصولاً کارآمدی داشته باشد که تاکنون در شهرداری تهران پیگیر جدی آن نبوده‌ام) فرع بر اعتبار است. رفتاری که آقای شهردار در فعالیتهای انتخاباتی و به ویژه در مناظره‌ها و در مواجهه با آقای پزشکیان رییس‌جمهور منتخب در پیش گرفت، وهن نهاد شهرداری و شورای شهر تهران است. آن برخوردها و تهدیدها و خلاف واقع‌گویی‌ها و حضور پوششی و تاکید بر ماندن تا آخر در انتخابات، در عین حال که همه میدانستند وی نامزد پوششی است و کناره خواهد گرفت، اعتبار شخص را به شدت تنزل داد و این تنزل اعتبار به نهادهای مرتبط با او نیز سرایت و منتقل خواهد شد. شاید کسی به دلایل شخصی بخواهد چنین اعتباری را چوب حراج بزند. مشکلی نیست این تصمیم شخصی خودش است ولی انتقال آن به نهاد عمومی به معنای تضییع حق مردم است. اگر هم خودش متوجه این تضییع حق نیست شورای شهر باید اقدام کند. چنین استعفاهایی در جوامع توسعه یافته بسیار متداول است. مسوولان مربوط حتی هنگامی که متهم به سوءرفتار میشوند و پیش از پذیرش و قطعیت یافتن اتهام نیز از مقام خود استعفا می‌دهند تا مبادا جایگاه حقوقی آن پست و مقام قربانی بی‌اعتمادی مردم شود. در اینجا حتی هنوز هم حاضر نشده‌اند که از این رفتار نادرست خود عذرخواهی کنند.

عذرخواهی نکرده‌اند، بلکه حتی کوچک‌ترین توضیحی برای رفتار ناپسند

خود نداده‌اند و از آن مهم‌تر اینکه به دیدار رییس‌جمهور منتخب نیز رفته‌اند. اطمینان دارم که آقای پزشک‌یان همان‌گونه که در مناظره‌ها مقابله به مثل نکرد و با اخلاق حسنه از رفتار طرفه‌ای مقابل چشم‌پوشی کرد در این دیدار هم چنین رفتاری داشته‌اند ولی این امر رافع مسوولیت طرف مقابل نیست. آقای شیخ حسین انصاریان در يك توصیه اخلاقی از آقای پزشک‌یان خواستند که از رفتارهای رقباي خود چشم‌پوشی و گذشت کنند که هم توصیه ایشان بجا بود و هم موافقت و تایید آقای پزشک‌یان درست بود. ولی بحث کنونی ما در سطح فردی و اخلاقی نیست، بلکه مساله امری سیاسی و اجتماعی و در سطح حقوق و مطالبات عمومی است. در واقع شهردار تهران حتی اگر عذرخواهی هم کند باز هم رافع مسوولیت او نیست و باید استعفا دهد و اگر نداد شوراي شهر باید اقدام کند. در غیر این صورت مردم رفتارهای او را مورد تایید شوراي شهر هم تلقی خواهند کرد. کسی یا کسانی که حتی در این اندازه به نیازهای مخاطب و شهروندان توجه ندارند و آنها را محترم نمی‌شمارند چگونه ممکن است که آنها در مقام شهرداری و شوراي شهر مفید باشند؟ بخش‌هایی از سخنان نامزدهای پوششی در مناظره‌ها در تاریخ سیاسی ایران خواهد ماند. شوراي شهر اگر خود را نماینده مردم و خیرخواه آنان می‌داند وظیفه دارد که به صورت قاطع و سریع اقدام به استیضاح و برکناری کند. متاسفانه باید بگویم که فضای عمومی ایران بسیار سیاست‌زده است. هر حرفی زده شود اول می‌بینند که چه کسی می‌گوید؟ اگر از جناح سیاسی مقابل باشد فوری نفي و رد می‌کنند. از طرف خودشان هم زده نمی‌شود، چون امکان حرف زدن برای خودی‌ها را فراهم نمی‌کنند، بنابراین ممکن است تعبیر سیاسی از این نوشته من شود ولی اصولگرایان ساکن در خیابان بهشت بهتر است حداقل يك‌بار چنین ذهنیتی را از خود دور کنند، بلکه دستاوردهای مفید آن را ببینند. از ما گفتن بود. با استیضاح شهردار چند پله ارتقا پیدا خواهید کرد.

منبع: روزنامه اعتماد 23 تیر 1403 خورشیدی